

SFS 2003:424

Utkom från trycket
den 23 juni 2003

Lag om ändring i lagen (1991:1047) om sjuklön;

utfärdad den 12 juni 2003.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om lagen (1991:1047) om sjuklön

dels att 7, 17, 25, 26 och 28 §§ skall ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 17 § skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas två nya paragrafer, 17 a och 17 b §§, av följande lydelse.

7 §² Sjuklöneperioden omfattar den första dag arbetstagarens arbetsförmåga är nedsatt på grund av sjukdom och de därpå följande tjugo kalenderdagarna i sjukperioden. En sjuklöneperiod börjar inte om arbetstagaren inte avhåller sig från arbete åt arbetsgivaren. En sjuklöneperiod börjar dock senast dag för vilken arbetstagaren erhåller sådan reseersättning som avses i andra stycket. En sjuklöneperiod som börjat löpa bryts om anställningen upphör.

Som sjukperiod anses sådan tid under vilken arbetstagaren i oavbruten följd lider av sjukdom som avses i 4 §. Sjukperioden omfattar också tid då arbetstagaren för att underlätta återgång i arbetet i stället för sjuklön erhåller ersättning för resor till och från arbetet. Detta gäller även dag med reseersättning då sjuklön inte skulle ha utgivits enligt 6 § första stycket 1.

Om en sjukperiod börjar inom fem dagar från det en tidigare sjukperiod avslutats skall sjuklöneperioden omfatta endast så många dagar att den tillsammans med en sjuklöneperiod hos samma arbetsgivare under den tidigare sjukperioden utgör tjugo kalenderdagar. Vid tillämpning av 6 § skall beaktas dagar i den tidigare sjuklöneperioden.

Ersättning för vissa kostnader för sjuklön

17 §³ En arbetsgivare vars sammanlagda lönekostnader under ett kalenderår uppgår till högst 160 gånger det för året gällande prisbasbeloppet enligt 1 kap. 6 § lagen (1962:381) om allmän försäkring kan hos den allmänna försäkringskassan begära ersättning för kostnader för sjuklön enligt 17 a §. Vid beräkningen av de sammanlagda lönekostnaderna bortses från avgifter enligt socialavgiftslagen (2000:980) och lagen (1994:1920) om allmän löne-

¹ Prop. 2002/03:100, bet. 2002/03:FiU21, rskr. 2002/03:235.

² Senaste lydelse 2000:382.

³ Senaste lydelse 2000:991.

avgift samt från skatt enligt lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster. Vidare bortses från arbetsgivarens lönekostnader för arbetstagare för vilka beslut enligt 13 § gäller och från ersättning som arbetsgivare betalar till försäkringskassan till följd av bestämmelserna i 24 § första stycket.

17 a § En arbetsgivare som avses i 17 § och vars kostnader för sjuklön enligt 6 §, inklusive därpå belöpande avgifter och skatt som sägs i 17 §, under ett kalenderår överstiger 90 procent av den genomsnittliga årliga sjuklönekostnaden för samtliga arbetsgivare, erhåller efter ansökan hos den allmänna försäkringskassan ersättning från sjukförsäkringen enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring för överskjutande del av sjuklönekostnaden, dock med begränsningar som följer av andra stycket, 17 b § och föreskrifter som meddelas med stöd av sistnämnda paragraf.

Ersättning lämnas inte för arbetsgivarens kostnader för sjuklön till arbetstagare för vilka beslut enligt 13 § gäller.

17 b § En arbetsgivare vars sammanlagda lönekostnader enligt 17 § överstiger 100 men inte 130 prisbasbelopp har rätt till ersättning som motsvarar 75 procent av den överskridande sjuklönekostnaden enligt 17 a §.

En arbetsgivare vars sammanlagda lönekostnader enligt 17 § överstiger 130 men inte 160 prisbasbelopp har rätt till ersättning som motsvarar 50 procent av den överskjutande sjuklönekostnaden enligt 17 a §.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får föreskriva närmare villkor för rätten till ersättning för sjuklönekostnader. Regeringen får därvid föreskriva de begränsningar i rätten till ersättning för sjuklönekostnader som kan följa av EG-fördragets regler om statligt stöd.

25 §⁴ Ärenden enligt 10, 13, 14, 16 och 20 §§ samt 24 § andra stycket och 27 § andra stycket prövas av den allmänna försäkringskassa som enligt 5 kap. socialförsäkringslagen (1999:799) skall avgöra ett ärende avseende sjukpenning till arbetstagaren. Är arbetstagaren inte försäkrad för sjukpenning, skall ärendet handläggas av den kassa inom vars område arbetsgivaren är registrerad hos skattemyndighet för inbetalning och redovisning av arbetstagares skatt. Om arbetsgivaren inte är registrerad enligt vad som nu sagts, prövas frågan av den försäkringskassa inom vars område arbetsgivaren är bosatt. I övriga fall görs prövningen av Stockholms läns allmänna försäkringskassa.

Behörig att ta emot anmälningar och uppgifter från arbetsgivaren enligt 12 § och att handlägga ärenden om ersättning enligt 17 a § är den försäkringskassa som avses i första stycket andra meningen. Om arbetsgivaren inte är registrerad enligt vad som sägs där, tillämpas första stycket tredje och fjärde meningen.

Den behöriga försäkringskassan får uppdra åt en annan försäkringskassa att handlägga ärenden enligt 10, 13, 14, 16, 17 a och 20 §§ samt 24 § andra stycket och 27 § andra stycket.

26 §⁵ I fråga om försäkringskassans handläggning av ärenden enligt 10, 11, 13, 14, 16, 17 a och 20 §§ samt 24 § andra stycket och 27 § andra stycket tillämpas följande föreskrifter i lagen (1962:381) om allmän försäkring:

- 18 kap. 46 och 47 §§ om Riksförsäkringsverkets tillsyn,
- 20 kap. 2 a § om provisoriskt beslut,
- 20 kap. 3 § tredje stycket om indragning eller nedsättning av ersättning,
- 20 kap. 4 § om återbetalningsskyldighet,
- 20 kap. 5 § om preskription,
- 20 kap. 6 § om förbud mot utmätning och om överlåtelse,
- 20 kap. 8 § första–tredje styckena och 9 § om skyldighet att lämna uppgifter,
- 20 kap. 8 § fjärde stycket om utredningsåtgärder,
- 20 kap. 9 a § om undantag från sekretess.

28 § De föreskrifter om omprövning och ändring av försäkringskassans beslut som finns i 20 kap. 10 och 10 a §§ lagen (1962:381) om allmän försäkring skall tillämpas på motsvarande sätt i fråga om

beslut enligt 10 eller 13 §, 14 § andra meningen, 16, 17 a eller 20 § eller 24 § andra stycket, samt

beslut att inte avge yttrande enligt 27 § andra stycket.

Vidare skall föreskrifterna i 20 kap. 11–13 §§ samma lag om överklagande av försäkringskassas eller domstols beslut tillämpas på motsvarande sätt i fråga om

beslut enligt 10 § första stycket 2, 13 §, 14 § andra meningen, 16, 17 a eller 20 § eller 24 § andra stycket.

I övrigt får försäkringskassans beslut enligt denna lag inte överklagas.

1. Denna lag träder i kraft i fråga om 7 § den 1 juli 2003 och i övrigt vid den senare tidpunkt regeringen bestämmer.

2. Den nya lydelsen av 7 § tillämpas i fråga om sjuklöneperiod som påbörjas efter utgången av juni månad 2003.

3. När den nya lydelsen av 17 § och nya 17 a och 17 b §§ träder i kraft tillämpas de i fråga om sjuklönekostnader som gäller sjuklöneperiod som påbörjas efter utgången av juni månad 2003.

4. Vid tillämpning av 17 § i dess nya lydelse och av nya 17 a och 17 b §§ med avseende på tid under år 2003 beaktas arbetsgivarens sammanlagda lönekostnader och sjuklönekostnader liksom den genomsnittliga sjuklönekostnaden för tiden från och med den 1 juli 2003 till utgången av december 2003. De sammanlagda lönekostnaderna skall därvid multipliceras med talet två.

5. Försäkring enligt den äldre lydelsen av 17 § får inte tecknas efter utgången av juni månad 2003. Den äldre lydelsen av 17, 25, 26 och 28 §§ tillämpas fortfarande beträffande försäkringar som tecknats före den 1 juli 2003.

⁵ Senaste lydelse 1998:96.

SFS 2003:424

På regeringens vägnar

HANS KARLSSON

Kjell Rempner
(Socialdepartementet)